

skabsform, hvilket der jo her gives Bemyndigelse til.

Da de af mig før nævnte Ord blev sat ind i Afviklingsloven, var det bl. a. ogsaa min Tanke, at de sattes ind som en Anvisning paa, hvad man ønskede, at Lovforslaget skulde omfatte. Men i Stedet for at prøve paa at affatte og udforme dette i bestemt Lovform, overlades dette i det foreliggende Lovforslag ganske til Administrationen; og den samme ubegrænsede Administrationsmagt, som viste sig at ligge i Loven af 7. August 1914, genfindes her. Men efter alle de Bestræbelser, der i Fjor blev gjort for at faa den Ministeriet ved Loven af 7. August 1914 givne Magt begrænset og tilbageført til Rigsdagen, synes det mig ikke forstaaeligt, at man nu paa ny villægge en Magt i Ministeriets Hænder, der kan blive lige saa stor overfor Landets Produktion og Om sætning som den, det mister, efterhaanden som Loven af 7. August 1914 og dens Bestemmelser bliver afviklet.

Nu er det saa, at der i dette Lovforslags Titel og Paragraffer siges, at Loven skal være midlertidig. § 8 siger, som den ærede foregaaende Taler nævnte, at den skal gælde indtil 1. April 1925. Men jeg nærer megen Frygt for, at er vi først kommet ind paa den Vej, som Lovforslaget anviser, vil det neppe være let at komme bort fra den; derfor og netop derfor er det, det synes mig mere nødvendigt, at man kender Vejens Bredder og Udstrækning, forinden man begiver sig henad den. Thi selv om denne Vandring skal være kortvarig, kan den dog indenfor den angivne Midlertidighed gøres omfattende og mere indgribende, end maaske nogen for nærværende tænker sig Muligheden af.

Der blev før talt om, hvorledes dette Lovforslag kom her til dette høje Ting. Og det er jo rigtigt nok, at Venstre, de Radikale, Socialdemokraterne samt 4 Medlemmer af det konservative Folkeparti i det høje Folketing har sluttet sig til det, medens den øvrige Del af det konservative Folkepartis Medlemmer var imod det, ikke fordi — som ogsaa den højtærede Minister nævnte — de i og for sig er imod, at der gives en Lov paa dette Omraade, idet de erkender, som der ogsaa udtales fra mine Meningsfællers Side i den i Folketinget afgivne Betænkning: at Befolkningen under de nuværende Forhold i mange Tilfælde har en Følelse af at være Genstand for en Udbytning, og at Tilfælde af saadan ogsaa har ladet sig konstatere; og det er til Betryggelse derimod, at der bør

tages Forholdsregler. Men de mener, at Lovforslaget bør opbygges bestemtere end det foreliggende. Folketingets Betænkning fortæller jo ogsaa en Del mere, den fortæller, at de Partier, der har sluttet sig til Lovforslaget, i og for sig ikke har været tilfredse med det. Saaledes har Socialdemokraterne dernede fremsat et særligt Forslag, som gik langt videre; da de ikke kunde finde Tilslutning til det, tog de det tilbage. Endvidere meddeles det, at Partiet Venstre tog meget bestemt Afstand fra de Tanker, som var fremsatte i det socialdemokratiske Forslag, og der siges endvidere om det nu foreliggende Lovforslag, at de maa holde for, at Tilsynet maa holdes indenfor den i Loven givne Række. Denne Udtalelse synes mig at pege paa, at der er en Utryghed til Stede overfor den Administration, man muligvis vil faa paa Grundlag af dette Lovforslag, thi hvis der ikke var en saadan Utryghed til Stede, behøvede det ikke at siges, at man gaar ud fra, at Tilsynet holder sig indenfor den her givne Række. Jeg synes, det er en Selvfølge, at det skal gøres det, men jeg indrømmer, at efter den Udtalelse, som den ærede Folketingsmand fra Ælbeltøft (N. Neergaard) i 1914 fremsatte angaaende Loven af 7. August, og under Hensyn til den Administration, Loven senere blev gjort til Genstand for, er der maaske Grund til at fæstne sig særlig ved en Paa mindelse om, at Tilsynet skal holde sig indenfor den givne Række.

Mine Meningsfæller og jeg maa ønske, at det, naar der nu lægges ud paa dette Omraade, sker ved en klart affattet og bestemt bygget Lov, saa at der ikke, i alt Fald ikke i det Omfang, som dette Lovforslag tillader, kan være Tvivl om, hvor Loven skal bringes i Anvendelse. Saaledes som den er, kan ligesom efter Loven af 7. August næsten alt bringes ind derunder. Det lille Barnebarn slægter i saa Henseende Stamfaderen paa, denne Stamfader, der var tænkt som en Regulering for enkelte Varers Vedkommende, hvor *Almenvellet krævede det*, men som kom til at omfatte 60—70 Hovedreguleringer og i Hundredevis af Bekendtgørelser og Bestemmelser med Indgreb paa Steder, hvor neppe nogen — det tør jeg nok sige — i August 1914 havde tænkt sig det skulde ske; dens Indgriben blev til Overraskelse for mange. Den højtærede Indenrigsminister holdt sig ikke til enkelte Varer. Ved Bekendtgørelsen af 1ste Februar 1917 fik Loven en ganske anden Udformning, hvorefter de enkelte Varer blev taget, om jeg